

אכתקוסי פרותי

מי יכול לספר לי מדוע האנשים הרוצים לעזוב מסיבה בשעה מוקדמת, ואותם שאינם רוצים — נשארים זה? זה?

★ ★ ★ מעורב בפרשה

(1210/36), גם כן מיספר. מציע לכייל אותי בשותפות בחברה להפקת סרטים, כאשר יאמץ את המממנים. ואתם יודעים מדוע? מפני שהיא משוכנעת שעם חוש ההומור שלי, והחוש המיסחרי שלי, אפשר יהיה להגיע רחוק. מה שחסר לו בנתונים זה פנקס צ'קים. היות וכל האמצעים מקדשים את המטרה, לא איכפה לו אם את בת 19 או 29, צברית או תוצרת חוץ, אם אביך סוחר מצליח או סתם עסקן פוליטי, אבל בתנאי שלא היה מעורב בפרשה.

ואם את במקרה חרשת על האוזן השמאלית, או אם יש לך רגל מתברגת — גם כן לא חשוב. העיקר שאת ממשפחה טובה; כלומר, שיש לך מכונית פרטית, ויילה ב"תלאביב או סביון — באמת לא משהו. וכל זאת, משום שהוא בחור עם המון אמביציות, המתמחה אנג' בבימוי והסרטה, ושטרטו של פליני, לה דווציה ויטה, לא מצא חן בעיניו. הוא היה רוצה בוויטה משלו, אבל כמובן שרק אתך, את מכינה. או אם תחליטי לכתוב לו, את — טוב, זה בעצם ענייניך.

★ ★ ★ כשורה עורפית

ששה ראשים טובים מראש אחד. ראשית מפני שאפשר (עם קצת דמיון) להרכיב קבוצת כדורסל. ושנית, ותרשו לי להשיג תמש בביטוי במקורו: It is cheaper by the dozen.

ואכן, אם אתן שש חברות נוראנורא טובות, בעלות השקפת-חיים דומה, המוכיחות לבלות בחברת ששה חובשי כומתות שחורות, הואלנה לכתוב אל (1210/37), ש"הוא הדובר שבחבורה. ובחייכן, כאשר תלכנה אתם ברחוב, עשנה זאת בשורה עורפית, טיב?

★ ★ ★
אמר פלוגי, שבינה סוף-שבוע בבית ידידיים: "אילו המדק היה חס כמו היין, והיין

ישן כמו התרנגלת, והתרנגלת טעימה כמו המארחת — יכולתי לבלות חופשה נהדרת."

★ ★ ★ את אוהבת את קפקא?

הרדיו השמיע במעומעם אישהו פומון. צלצולי-הטלפון נדמו כבר מזמן, ו(1210/38) הנית לספרי-הלימוד שלו, וישב לכתוב לך מכתב:

"יכולנו לבנות בית מקוביות, ממש כילי-דים. ויכולנו גם להיות חכמים או אינטלקטואלים, ולדבר על האנג'ון וטגורה. על קפקא וצ'ייקובסקי. יכולנו גם להיות סתם טובים, ולדבר על האדם ועל מי שלא התך את רוטל הבשר משוק העולם. יכולנו לחלום על איבך ופרחים. על טיול בשדות. על ספל קפה וקסאטה דה-הילוקס.

"ואילו לא חשדתי שתחשביני למתפלסף, הייתי אומר לך כי אני רוצה לראותך דרך ציפיייתך ממני — כשהם שהייתי רוצה ש"

את תראיני דרך ציפייית מעצמי שלי. הבינות, זה נשמע מסובך, אבל זה פשוט. אם ירדת לסוף דעתו, ואני בטוחה שכן, מסרי לו בשמי שכבר עמדת על הטריק, ושאינני מתנגדת. מפני ש"הם" (ורק הוא יודע למה אני מתכוונת) בכל זאת שונים מהיתר. אני מודה לך.

★ ★ ★ סטודנט כלבר

כבר מזמן לא נתקלתי במקצוע מקורי כל כך כמו לבורנטית. ואל תחשבו שלביר-רנטיות מתמצאות רק במבחנות. (1210/39) למשל, מתמצאת לא פחות במוסיקה ואי-מנות, ותתפלאו, היא אפילו אוהבת את כל אותם הדברים שאתם אינכם שונאים.

מה שמפליא אותה ביותר, זאת העובדה שיש לה אופי כשל חברת-קבוק, למרות שלא נולדה ולא גדלה במין מקום שכזה. יש לה כמובן עוד כמה דברים, ובעיות שטרם מצאה את פתרונן, אבל זאת שאשר כבר לך — בתנאי שאתה סטודנט, ואך ורק סטודנט. ותודה.

★ ★ ★ היכן אתן, לודימות?

הפעם יש לך עסק עם שלושה ברנשים, המשרתים יחד ביחידה קרבית. וכשהם באים העירה (לרוב יחד), מרגישים עצמם, סלחו לי על הביטוי, נורא בודדים. ובפרט כשיש להם הרגל משונה לקנות כרטיסים זוגיים

לקולנוע, והכסא הזוגי לימינם נשאר, משום מה, מיותר. לפיכך היו רוצים להכיר שלוש נערות חמודות, שתהיינה צעירות במיוחד, ושדמי יונן אל לוליסה של נאבוקוב לא יהיה מקרי, אלא במתכוון. אז אם את שואלת אותי, לא חשוב שי-אינך העתק מדוייק של לוליסה. די אם קראת את הספר בכדי שתוכלי לכתוב ל(1210/40).

★ ★ ★
מה שמרגיז אותי נורא בקשר לתצפיות מזוג האויר, הוא זה — לא תמיד הם טועים.

★ ★ ★ "החתוך"

לא לא! שום דבר מיוחד, רק סתם חתוך, שהחברה הדביקו לו את ה' הידיעה. אם את אוהבת את הטופס הזה, ורק אלוהים יודע למה, כתיבי אל (1210/41), רק תני לי מנוחה.

★ ★ ★ בקיצור ועניין

(1210/42) שיגרתי למדי, אבל כותב לי עניין.

"אני חייל בן 19. ילידי-הארץ — מעוניין להכיר נערה מתלאביב או חיפה. פרטים על עצמי אמסור לזו שתכתוב אלי." ואגב, הוא מודה שהוא די נחמד, וחור-שב שלא יהיה קשה לעניין אותך. גם אני לא.

ציפור קסנה לחשה לי

דווקא הולך לו ליצחק נבון, מזכיר ראש-הממשלה, אשר נראה לאחרונה בכליית, משתעשע בחברתה של ירדנה הררי. שמעון לוי, הכוריאוגרף שחום העור, הוחתם על חוזה להופעה בטרט של מ.ג.מ. תרצה אתר, בתם של רחל מרי כום והמשורר נתן אלתרמן, נישאה לשחקן הקאמרי עודד קופלר, בסכס "כמעט ממלכתי", שבו נכחו כ-600 אורחים, החל באנשי רוח, תיאטרון, עתונות, משרד-הבטחון, הצבא והעירייה, וכלה בסוחרים מרחוב הגשר. בהזדמנות חגיגית זו יצר נתן אלתרמן (כך נדמה לי) תקדים, בחובשו מנבעת חדשה מעל לשערותיו המכסיפות. ואם רחל מרכוס נראית עליזה בתפקיד אטלקיה במחזה רוזנים ואביונים, הרי זאת כאין וכאפס לעומת האושר והעליזות שקרנו ממנה בערב זה. ד"ר חיים גמזו נזכר, כאילו היה זה אתמול, כאשר הוא ואלתרמן נאלצו לישון במיטה אחת, בעת שהיו סטודנטים בצרפת. ואילו היום — ראו לאן הגענו!

נערת השבוע

אינני יודעת מה אומרת לכם דפנה ערוד, לי, משום מה, היא מזכירה איילה עולת-ימין, המנסה לצעוד את צעדיה הראשונים, ואשר וולט דיסני מיטיב כליכן לצייר, אבל בלי הבננה.

מאחוריה 16 אביבים. לא מרתקים במיוחד, אבל מבטיחים. היא כבר הספיקה להופיע בסדס הישראלי אי לייק מייק, להשתתף בטרטון על הניג, ולגלות שבבלכתה ברחוב ננעצות בה כל העיניים — היא לא יודעת לחת.

בין שעורי-הריקוד אצל רות האריס וי-שיבות בכסית, הספיקה אפילו להכיר את יונתן רוטש, ולאמץ לעצמה תחביבים אחרים, כמו: שירה, ספרות ואיקא ישראלי — והאחרון אחרון חביב עליה במיוחד.

אז אם חשבתם לעשות לה עיניים — נוחו, ובכלל, תנו לבן-אדם לגדול קצת, מה יש?

טעם טוב כובש את לב הקהל

בשנים האחרונות למד הקהל הישראלי להבדיל היטב בין טוב לטוב יותר. צבור הגברות השתחרר מן הקרתנות בלבוש מבלי לעבור לסנובויות המוגזמת, אותה ראינו לעתים קרובות בארצות מתפתחות אחרות.

האמת היא שכל אשה ראוייה לבית האופנה לפי רמתה. שתי החברות המצטינות והבולטות בשטח האופנה בארצנו קיבלו בימים אלה את המחמאה הגדולה ביותר שנשי ישראל יכלו להעניק: בתי האופנה "אינויר" ומפעל הסריגה והגרסי "אלד" נבחרו ברוב מכריע בתחרות בתי-העסק המובחרים של העיתון "ידיעות אחרונות" למקום הראשון.

חברת "אינויר", הקיימת קרוב ל-25 שנים, נטעה בלבבות הנשים את ההבנה

מעניק ראש העיר תל-אביב, מר מ. נמיר, את תעודות בתי-העסק המובחרים לה"י. אינויר ומנהלה הכללי של חברת "אלד", מר פ. בלון, שהוודו לו בברכתם.

בלבוש נאה אינו מותרות מיותרות, אלא חלק בלתי נפרד מהופעתה של האשה המודרנית.

בית-חרושת "אלד", המוכר לא במדינתנו בלבד, ואשר רכש בעשרים השנים האחרונות את האמון המלא באשר לרמת האופנה והאיכות המעולה, מראה תחושה שאינה שוגה בגילוי מגמות האופנה בעולם. בזאת עוזרת "אלד" גם לנשי ישראל והביאה לכך שהישראלית המודרנית נחשבת כיום כאשה לבושה היטב בין נשי הארצות המתקדמות.

2

שמות הצועדים בראש

תעודה

זאת למעשה "אלד" ובה כירוא

מוציא הסיווג הנבחרים

לשם שלטון במסל הנפש שעל ע-ידיעות חתומות בחפזות החובים על כר פ נייר ראש עיריית תל-אביב-יפו שנת 1967 וזה היטב בלבן הית.

ידיעות אחרונות

תעודה

זאת למעשה "אינויר" ובה כירוא

בית-חרושת הנבחר למצוי אשה

לשם שלטון במסל הנפש שעל ע-ידיעות חתומות בחפזות החובים על כר פ נייר ראש עיריית תל-אביב-יפו שנת 1967 וזה היטב בלבן הית.

ידיעות אחרונות

במשאל עם שנערך ע"י "ידיעות אחרונות" נבחרו:

אינויר כבית העסק המובחר למוצרי אופנה, ו**אלד** כליצר המובחר למוצרי סריגה. שני מפעלים אלה הצטיינו בטוב הטעם של מוצריהם והרמת קרנה של ישראל בעולם האופנה בארץ ובחוץ-לארץ.